

گاه شمار
مَرَدِ اَیْسَنی
۳۷۶۴ ز

NATURE'S
CALENDAR
2026-2027

گاه‌شمارِ مَزداَیَسَنی

۳۷۶۴ (2026-2027) ز

گاه‌شمارِ کهنِ زَرْتَشْتی

تنها گاه‌شماری که تا ۱۱۰۰ سال نیازی به اصلاح ندارد

«سالِ خورشیدی و بازهٔ راستین را می‌آموزم و با آن کار می‌کنم»

یسنا: هات ۱/۹، ۳/۱۱، ۴/۱۴

ماه «وهِیژکی» فروردین، ماهِ آردیبهشت و خرداد، فصلِ بهار را می‌سازند
ماه‌های تیر، آموداد و شهریور از آن تابستان‌اند
ماه‌های مهر، آبان و آذر از آن پاییزند؛
و ماه‌های دی، وُهومن و آسپندارمذ، فصلِ زمستان را پدید می‌آورند
اوستا، بُندهِشَن ۲۵:۲۵ —

گاه‌شمارِ کهنِ مَزداَیَسَنی دقیق‌ترین گاه‌شماری است که تاکنون در جهانِ متمدن پدید آمده است. این گاه‌شمار، نقشه‌ای از کنش‌های طبیعت است؛ رویدادهای برجستهٔ طبیعی را نمایان می‌سازد و آن‌ها را به‌گونه‌ای جشن می‌گیرد در برابر، گاه‌شمارِ همگانیِ گرگوری، آمیزه‌ای سیاسی است که در گذرِ سده‌ها شکل گرفته؛ چنان‌که ماهِ دوازدهم آن «دسامبر» نام دارد که به‌معنای «دهم» است، و ماهِ نهم «سپتامبر» به‌معنای «هفتم»، و ماهِ دهم «اکتبر» به‌معنای «هشتم». این خود نشان می‌دهد که سالِ گرگوری در آغاز از بهار شروع می‌شده است.

در گاه‌شمارِ مَزداَیَسَنی، سال همواره با اعتدالِ بهاری آغاز می‌شود و بدین‌سان، سالِ کبیسه به‌گونه‌ای طبیعی سامان می‌یابد. دقتِ آن با بخش‌کردنِ شمارِ واقعیِ روزهای هر فصل به ماه‌ها بیشتر می‌شود؛ از این‌رو هر فصل در آغازِ هر چهارمین ماه شروع می‌گردد و همان روز به‌عنوان جشنِ گرمی داشته می‌شود.

فصل‌ها با جایگاهِ زمین در گردشِ آن به‌گردِ خورشید شناخته می‌شوند، پس درستیِ گاه‌شمار را خودِ طبیعت تضمین می‌کند. چهار فصلِ چنین جشن گرفته می‌شوند:

نوروز: ۱ فروردین: اعتدالِ بهاری، آغازِ بهار و سالِ نو

تیرگان: ۱ تیر: انقلابِ تابستانی، آغازِ تابستان

مهرگان: ۱ مهر: اعتدالِ پاییزی، آغازِ پاییز

چلهه - دیگان (یلدا): ۱ دی: انقلابِ زمستانی، آغازِ زمستان

این نشان می‌دهد که ایرانیان بیش از دو هزار سال پیش از گاليله، به گردشِ زمین به‌دورِ خورشید آگاهی داشته‌اند.

چهار جایگاهِ خورشید و چهار فصل، اگرچه در نگاهِ نخست هم‌دراز می‌نمایند، در حقیقت هم‌اندازه نیستند. راهِ زمین به‌گردِ خورشید چنان است که زمانِ پیمایش از یک جایگاه به جایگاهِ دیگر را به چهار بخشِ برابر تقسیم نمی‌کند. در واقع، هیچ‌یک از این چهار بخش برابر نیست. بهار ۹۲/۸ روز، تابستان ۹۳/۶ روز، پاییز ۸۹/۹ روز، و زمستان با ۸۸/۹ روز کوتاه‌ترین فصل است. با بخش‌کردنِ هر فصل به‌گونه‌ای جداگانه، شش ماهِ نخست هرکدام ۳۱ روز، پنج ماهِ پس از آن هرکدام ۳۰ روز، و ماهِ پایانیِ شمارِ مانده تا اعتدالِ بهاری را دربر می‌گیرد که بسته به خودِ اعتدالِ بهاری ۲۹ یا ۳۰ روز است

	NAMES OF THE DAY		A SUBJECT FOR DAILY REVERENCE		
Avestan	Pahlavi (Middle-Persian)	New-Persian	English	پارسی	
Ahura Mazda	Ohrmazd	Ormazd	Ahura Mazda	اورمزد	
Vohu Manah	Vahman	Bahman	Good Thought	بهمن	
Asha Vahista	Ardvashisht	Ardibehesht	Ultimate Truth	اردیبهشت	
Khshatra Vairya	Shahrevan	Sharivar	Good Laws	شهریور	
Spenta Armaiti	Spendarmad	Espand	Lawful Desire	اسفند	
Haurvatat	Hordad	Khordad	Perfection	خرداد	
Amertat	Amurdad	Amordad	Immortality	امرداد	
Ahura Mazda	Dai-pad-Adar	Dey-be-Azar	Creator of Fire	دی باذر	
Atar	Adar	Azar	Fire	اذر	
Apo	Aban	Aban	Waters	ابان	
Hvar Khshaeta	Khvarshed	Khor/Khir	Sun	خور	
Mah	Mah	Mah	Moon	ماه	
Tishtrya	Tir	Tir	Rain Star	تیر	
Gaush Urvan	Gosh	Gush / Gaush	Life	گوش	
Ahura Mazda	Dai-Pad-Mihr	Dey-be-Mehr	Creator of Mehr	دی بمهر	
Mithra	Mihr	Mehr	Contract, Love	مهر	
Sraosha	Srosh	Soroush	Hearkening	سروش	
Rashnu	Rashn	Rashn	Justice	رشن	
Fravashyo	Fravardin	Farvardin	Progresive force	فروردین	
Verthraghna	Vrahram	Verahram	Victory	ورهرام	
Raman	Ram	Ram	Peace, Happiness	رام	
Vata	Vad	Baad	Wind	باد	
Ahura Mazda	Dai-pad-Din	Dey-be-Din	Creator of Conscience	دی بدین	
Daena	Din	Din	Conscience	دین	
Ashi	Ard	Ard (Ashi)	Recompense	ارد	
Arshtat	Ashtat	Ashtad	Justice, Truth	اشتاد	
Aseman	Aseman	Aseman	Sky	آسمان	
Zam	Zamyad	Zamyad	Earth	زامیاد	
Mantra Spenda	Mahraspand	Mantraspand	Divine Words	مانتره‌سپند	
Anagranam Raochangha	Angran	Anaram	Endless Light	آنارام	
			http://zarathushticalendar.com/		

بر پایهٔ این بنیاد و با درآمیختن دیگر سنت‌ها، گاه‌شمار کنونی طراحی شده است. سی نام سنتی روزها از روزگار ساسانی به کار رفته و روز سی‌ویکم شش ماه نخست واژه‌ای پهلوی آورداد به معنای «روز افزوده» نامیده شده است؛ (نگاه کنید به فلسفه نام‌گذاری روزها).

هفت روز هفته به نام هفت آمشاسپند، یعنی هفت قانون‌جاودان، نام‌گذاری شده‌اند تا همواره راه پیشرفت را به ما یادآوری کنند.

چند نکتهٔ دانستنی

گاتها در سال ۱۸۵۹ به‌دست استاد مارتین هاوگ از میان یسناها بازشناخته شدند؛ ازاین‌رو، پنج روز گاتاپی پس از آن نام‌گذاری شده‌اند. بدین معنا که گاه‌شمارهای زرتشتی شهنشاهی و گدُمی دیرینه نیستند، در حالی که گاه‌شمارِ قَصلی در سال ۱۹۰۶ درهند پدید آمد.

نوروز

۱ فروردین — (۲۰-۲۱ مارس)

نوروز، سالِ نو، جشنِ اعتدالی بهاری و نوزایی طبیعت است. این جشن را همهٔ مردمانی گرامی می‌دارند که روزگاری پیکر شاهنشاهی بزرگ ایران را می‌ساختند. واژهٔ نوروز از دو واژهٔ پارسی ساخته شده است: نو به معنای تازه، و روز به معنای روز؛ یعنی «روز نو». بر پایهٔ اسطوره‌های ایرانی، شاه جمشید نخستین بهار پس از یخبندان بزرگ را جشن گرفت؛ رویدادی که دانش آن را نزدیک به دوازده هزار سال پیش می‌داند. از آن زمان، این جشن بخشی جدایی‌ناپذیر از فرهنگ ایرانی شد و ایرانیان آن را با همهٔ مردمانی که با آنان در پیوند بودند، در میان گذاشتند. دربارهٔ نام‌گذاری واژهٔ نوروز به معنای «روز نو»، این نام به سال ۱۷۲۵ پیش از میلاد بازمی‌گردد و آن را زرتشت، فرزانهٔ بزرگ ایران کهن برگزید. او همچنین نیم‌روزِ طبیعی زمین را در ۶۳ درازای درجهٔ خاوری محاسبه کرد و آن را نیم‌روز، یعنی «میان‌روز»، نام نهاد. هنگامی که خورشید در جایگاه نیم‌روز بر فراز درازای ۶۳ درجه باشد، سراسر نیم‌کرهٔ پهناوری از ژاپن و استرالیا تا اروپا و آفریقا در روشنائی خورشید قرار می‌گیرد (مهر یشت، بندهای ۱۰۳-۱۰۴)

زرتشت همچنین دریافته بود که در سال ۱۷۲۵ پیش از میلاد، اعتدالی بهاری با برآمدن خورشید در سرزمین بلخ جای که او می‌زیست، هم‌زمان خواهد شد؛ و بدین‌گونه، سالِ نو و روز نو در یک لحظه آغاز می‌شوند. برای ثبت این پدیدهٔ کم‌نظیر، او آن سالِ ویژه را نوروز، یعنی «روز نو»، نامید ازاین‌رو، نوروز زمانی رخ می‌دهد که برآمدن خورشید با اعتدالی بهاری هم‌زمان شود. چنان‌که یافته‌های باستان‌شناسی نشان می‌دهد، در سال ۴۸۷ پیش از میلاد نیز نوروز بار دیگر جشن گرفته شد؛ این بار در پارسه (تخت جمشید)، جایی که نخستین پرتوهای خورشید برآینده در همان دم اعتدالی بهاری، ستونِ سنگی ویژه‌ای را در کاخ آپادانا روشن ساخت.

آیین جشن: برجسته‌ترین نمادِ جشن نوروز، آراستنِ خوانِ نمادینِ نوروزی است که از هفت نماد ساخته می‌شود. ایرانیان کهن که همگی پیرو آموزش‌های زرتشت بودند، خوانِ خود را با هفت سینی می‌آراستند که هر یک دربردارندهٔ نمادهایی پرمعنا بود. این هفت سینی نمایندهٔ هفت قانونِ جاودانِ طبیعت بودند که از گاتها - سروده‌های زرتشت - برگرفته شده‌اند (هات ۲۸، بند ۳) این آیین راهی بود برای نوسازیِ پیوندِ درونی و یادآوریِ راهی که آدمی در زندگی باید بپیماید.

هفت سینی نوروز نماد راهِ زندگی

برگرفته از گات‌های زرتشت. هفت سینی نوروز تنها آیینی فصلی نیست؛ نقشه‌ای است برای زیستن آگاهانه، راهی گام‌به‌گام برای بالیدن انسان از اندیشه تا جاودانگی

از منشی نیک (بهمن) بهره‌گیرید تا از طبیعت (اشا) بیاموزید. دانشی را که از این راه به دست می‌آورید، برای پدید آوردن قانون‌های نیک (شهریور) و آفریده‌ها و فرآورده‌های سودمند به کار بندید. چنین رویکردی جامعه‌ای دادگر (اسپند) پدید می‌آورد؛ جامعه‌ای که در آن، انسان‌ها فرصت بالندگی و حرکت به سوی کمال (خرداد) می‌یابند. در این راه، فرد یادگار و میراثی نیک از خود بر جای می‌گذارد که نام او را ماندگار (امرداد) می‌سازد، و آنان که گرایش معنوی دارند، فرصت خودشناسی خواهند یافت (خدا).

زادروز زرتشت:

زرتشت، فرزانهٔ ایران کهن، در ششمین روز پس از اعتدالی بهاری زاده شد. سالِ زایش او، سالِ ۱۷۶۸ پیش از میلاد می‌باشد. این تاریخ بر پایهٔ نشانه‌های اخترشناختی آمده در اوستا محاسبه شده است؛ این تاریخ برای نخستین بار به‌دستِ استاد ذبیح بهروز انتشار یافت. پژوهشگرانِ باختری در این زمینه دچار آشفتگی شده‌اند و تاریخ‌هایی گوناگون و گمراه‌کننده پیشنهاد کرده‌اند. هم‌زمانیِ برآمدنِ خورشید با اعتدالی بهاری در سال ۱۷۲۵ پیش از میلاد در بلخ، و نیز نام‌گذاریِ واژهٔ نوروز به‌دستِ زرتشت، گواهی دیگری بر درستی این محاسبه است.

فروردین

۳۷۶۴

March-April 2026

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
۳۱ اورداد 20					۱ اورمزد March 21. NOW RUZ	۲ بهمن 22
۳ اردیبهشت 23	۴ شهریور 24	۵ اسفند 25	۶ خرداد 26	۷ امرداد 27	۸ دی باذر 28	۹ اذر 29
۱۰ آبان 30	۱۱ خور 31	۱۲ ماه APRIL	۱۳ تیر 2	۱۴ گوش 3	۱۵ دی بمهر 4	۱۶ مهر 5
۱۷ سروش 6	۱۸ رشن 7	۱۹ فروردین 8	۲۰ ورهرام 9	۲۱ رام 10	۲۲ باد 11	۲۳ دی بدی 12
۲۴ دین 13	۲۵ ارد 14	۲۶ اشتاد 15	۲۷ آسمان 16	۲۸ زامیاد 17	۲۹ منترهسپند 18	۳۰ آنارام 19

۱ فروردین

نوروز

۶ فروردین

زادروز زرتشت

۱۹ فروردین

فروردین گان

اردیبهشت گان

گاه‌نبارها

جشن‌های پاسداشت طبیعت

گاه‌نبارها جشن‌های فصلیِ سیاسی‌گذاری‌اند؛ جشن هم‌کاری انسان با طبیعت، از راه پاسداشت طبیعت. اگرچه سال چهار فصل دارد، شش گاه‌نبار برگزار می‌شود. از سر ارج‌گذاری به تاریخ، سنت و شادی زندگی، زرتشتیان کوچنده دو جشن فصلی سرزمین نیاکانی خود در قطب شمال را نگاه داشتند؛ و هم‌زمان، برای چهار فصل سرزمین تازه و معتدل خود، چهار گاه‌نبار نو پدید آوردند. نام‌های گاه‌نبارها به روز دقیق برگزاری اشاره دارند و هیچ جای تردید بر جای نمی‌گذارند.

گاه‌نبارهای قطبی

میدیوشهم (میانه‌ی تابستان)

تابستان قطبی هفت‌ماهه است (از فروردین تا مهر)، در مجموع ۲۱۶ روز؛ پس میانه‌ی تابستان در روز ۱۰۸ می‌افتد، یعنی ۱۵ تیر، برابر با ۶ ژوئیه

آیه‌نرم (آمدن سرما) — آمدن زمستان

زمستان قطبی پنج‌ماهه است (از آبان تا اسفند)

جشن «آمدن زمستان - سرما» درست پیش از آغاز زمستان قطبی، روز ۳۰ مهر برگزار می‌شود؛ برابر با ۲۲/۲۱ اکتبر

میدیوزارم (میانه‌ی بهار)

بهار ۹۲/۸ روز دارد؛ پس میانه‌ی آن در روز ۴۶م است.
۱۵ اردیبهشت، ۵/۴مه برابر با

پیتی‌شهم (پایان تابستان)

تابستان در روز ۱۸۶م سال به پایان می‌رسد
برابر با ۳۱ شهریور، ۲۱/۲۲ سپتامبر

میدی‌نارم (میانه‌ی زمستان)

در روز ۳۲۰م سال؛
زمانی که کشاورزان، دامداران و چارپایانشان در آرامش و آسودگی‌اند
برابر با ۱۴ بهمن، ۲ فوریه

همس‌پت‌میدم (برابری گرما و سرما، روز و شب)

آمادگی برای نوزایی طبیعت
برابر با ۲۹/۲۸ اسفند، ۲۰/۱۹ مارس

گاه‌نبارها در گذشته گردهم‌آیی‌های شاد همگانی بودند، همراه با رقص و موسیقی. پس از یورش تازی‌ها، گاه‌نبارها به‌ناچار به نهان رفتند و به آیین‌هایی اندوه‌بار، در یاد میلیون‌ها کشته‌شده، دگرگون شدند. در آن روزگار تیره، جایی برای شادی و جشن نبود؛ ستم‌ها هر روزه روا می‌داشتند، تا آن‌جا که شمار زرتشتیان ایران به تنها ۷۷۱۱ تن فروکاست.

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
	۱ اورمزد 21	۲ بهمن 22	۳ اردیبهشت 23	۴ شهریور 24	۵ اسفند 25	۶ خرداد 26
۷ امرداد 27	۸ دی باذر 28	۹ اذر 29	۱۰ ابان 30	۱۱ خور MAY	۱۲ ماه 2	۱۳ تیر 3
۱۴ گوش 4	۱۵ دی بمهر 5	۱۶ مهر 6	۱۷ سروش 7	۱۸ رشن 8	۱۹ فروردین 9	۲۰ ورهرام 10
۲۱ رام 11	۲۲ باد 12	۲۳ دی بدین 13	۲۴ دین 14	۲۵ ارد 15	۲۶ اشتاد 16	۲۷ اسمان 17
۲۸ زامیاد 18	۲۹ مانتره‌سپند 19	۳۰ انارام 20	۳۱ اورداد 21			

۳ اردیبهشت

اردیبهشت گان

۱۵ اردیبهشت

میدیوزمگاه گاهانبار
میان بهار

خردادگان

براستی، آن **اشا** که سرچشمه گرفته

از **منش نیک**

و پیش از این شناخته نشده

میان دانایان و در هستی

از آن است که **راهنمایی خوب** پدید می‌آید که هرگز به کاستی نمی‌رود

و می‌افزاید **پارسایی** را

و ما را بسوی **رسایی** راهنمایی میکند

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۲۸ بند ۳ (ف ر)

نام روزهای هفته

بخش کردنِ ماه و سال به هفته در فرهنگِ جهانیِ امروز نهادینه شده و همهٔ کارها و برنامه‌ها با آن پیوندی تنگاتنگ دارند. هر سه گاه‌شمارِ زرتشتی، نام‌های روزهای هفته را از فرهنگ‌های چیره‌وام گرفته‌اند.

گاه‌شمارِ شهنشاهی نام‌های هفته را از سنتِ هندی گرفته است؛ مانن سوم، مَنگل، بُده، گورو و جز آن.

گاه‌شمارهای گدُمی و قُصلی نیز نام‌های خود را از گاه‌شمارِ سامی برگرفته‌اند؛ مانن شنبه، یکشنبه، دوشنبه، سه‌شنبه و مانند آن‌ها. در گاه‌شمارِ مزداییسنی، روزهای هفته به نامِ آمشاسپندان نام‌گذاری می‌شوند تا هر هفته، یادآورِ راهِ گاتایی باشند؛ راهی که به‌ترتیب به کمال، امرداد و بالندگی مینوی می‌انجامد، چنان‌که پیش‌تر گفته شد.

دموکراسی ۳۷۶۳ ساله

بگذارید حاکمان خوب حکومت کنند؛ نه حاکمان بد

بینش بزرگوار؛ کردار نیکو

انسان به پاکی نیاز دارد تا بهترین‌ها را بیافریند

سازندگان جهان که به راستی به سوی روشنایی راهنمایی می‌کنند

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۴۸ بند ۵ (ف ر)

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
				۱ اورمزد 22	۲ بهمن 23	۳ اردیبهشت 24
۴ شهریور 25	۵ اسفند 26	۶ خرداد 27	۷ امرداد 28	۸ دی باذر 29	۹ اذر 30	۱۰ ابان 31
۱۱ خور JUNE	۱۲ ماه 2	۱۳ تیر 3	۱۴ گوش 4	۱۵ دی بمهر 5	۱۶ مهر 6	۱۷ سروش 7
۱۸ رشن 8	۱۹ فروردین 9	۲۰ ورهرام 10	۲۱ رام 11	۲۲ باد 12	۲۳ دی بدین 13	۲۴ دین 14
۲۵ ارد 15	۲۶ اشتاد 16	۲۷ اسمان 17	۲۸ زامیاد 18	۲۹ مانتره‌سپند 19	۳۰ انارام 20	۳۱ اورداد 21

۶ خرداد
جشن خرداد گان

تیرگان- اول تیر ماه — ۲۲/۲۱ ژوئن

همه جشن‌های کهنِ مزداییستی پاسداشتِ نشانگاه‌های گردشِ زمین به‌گردِ خورشید و رخداد‌های فصلی طبیعت بوده‌اند. این جشن‌ها نشان می‌دهند که ایرانیانِ باستان هزاران سال پیش از گالیله — و پیش از آن که جهانِ باختری این حقیقت را بپذیرد — از زمین و چگونگی گردشِ آن به‌دورِ خورشید، آگاهی دقیق داشته‌اند.

تیرگان جشنِ انقلابِ تابستانی است؛ زمانی که خورشید به شمالی‌ترین جایگاهِ خود بر زمین می‌رسد و در پی آن، نیم‌کرهٔ شمالی درازترین روزِ سال را تجربه می‌کند. مردم این روز را در فضای باز می‌گذرانند و به سببِ گرما، بر یکدیگر آب می‌پاشند؛ از این‌رو تیرگان به جشنِ آب شناخته شده است.

در همان دم، نیم‌کرهٔ جنوبی کوتاه‌ترین روزِ سال، یعنی انقلابِ زمستانی را از سر می‌گذرانند. بدین‌گونه، سراسرِ زمین می‌تواند در جشن باشد — هرچند برای رخداد‌هایی متفاوت.

افزودنِ جشن‌ها

فرهنگِ زرتشتی، فرهنگی است که شادی را می‌ستاید و کامیابی از زندگی بر زمین را ارزش می‌داند. همهٔ جشن‌ها و روزهای آیینی برای رخداد‌های شاد برپا می‌شوند؛ و حتی آن جشن‌هایی که بخشی از معنای آغازینِ خود را از دست داده‌اند — مانند دوگاهنبارِ قطبی — کنار گذاشته نشده‌اند.

از این‌رو، افزودنِ چند جشنِ دیگر نیز نابجا نخواهد بود؛ بدین‌گونه که هم‌زمانیِ نامِ روزِ هفته با نامِ روزِ ماه جشن گرفته شود؛ یعنی هنگامی که نامِ یکی از آمشاسپندان در هفته با همان نام در روزِ ماه یکی گردد. این هم‌زمانی می‌تواند یک یا دو بار در سال رخ دهد

افزون بر این، هرگاه نامِ روزِ هفته، نامِ روزِ ماه و نامِ ماه هر سه با هم یکی شوند، می‌توان جشنی بزرگ و فراگیر برپا داشت.

و ایدون ما از آن باشیم

کسانی که نو سازند جهان را

جهان خرد را و جهان هستی را به هم برسانیم

و اشا هماهنگی را به ذهن آورد

زمانی که درک هست در شک

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۳۰ بند ۹ (ف ر)

برگرفته از مزدیسنی گاتها

<https://www.amazon.com/dp/1069585904>

گوش کن - براستی اشم را درک کن

بهبود بخشِ زندگی، دانش در هستی

آموزه‌های راستین از طریق گفتار

بر ذهن تاثیر خواهد گذارد

از زبان، آتش فروزانِ خرد جاری خواهد شد

و افزایش راه خوب که به دست آمده

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۳۱ بند ۱۹ (ف ر)

برگرفته از مزدیسنی گاتها

<https://www.amazon.com/dp/1069585904>

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
۱ اورمزد 22	۲ بهمن 23	۳ اردیبهشت 24	۴ شهریور 25	۵ اسفند 26	۶ خرداد 27	۷ امرداد 28
۸ دی باذر 29	۹ اذر 30	۱۰ آبان JULY	۱۱ خور 2	۱۲ ماه 3	۱۳ تیر 4	۱۴ گوش 5
۱۵ دی بمهر 6	۱۶ مهر 7	۱۷ سروش 8	۱۸ رشن 9	۱۹ فروردین 10	۲۰ ورهرام 11	۲۱ رام 12
۲۲ باد 13	۲۳ دی بدین 14	۲۴ دین 15	۲۵ ارد 16	۲۶ اشتاد 17	۲۷ اسمان 18	۲۸ زامیاد 19
۲۹ مانتره‌سپند 20	۳۰ انارام 21	۳۱ اورداد 22				

۱ تیر

جشن تیرگان
بزرگ ترین روز

۱۵ تیر

میدیوشم گاه گاهان بار

امردادگان

فلسفه نام‌گذاری روزهای ماه

بنیاد ملی دانش در ایالات متحده به این نتیجه رسیده است که انسان در هر روز نزدیک به هفتاد هزار اندیشه از سر می‌گذراند. پیامد این پراکندگی، هدر رفتن توانِ اندیشه است؛ زیرا هیچ اندیشه‌ای فرصتِ بالیدن نمی‌یابد، چراکه ذهن کمتر از یک ثانیه بر هر اندیشه درنگ می‌کند.

دانش نوین به‌تازگی دریافته است که اگر گروهی از مردم در بازه‌ای از زمان، به‌گونه‌ای همگانی بر یک موضوع، یک مسئله یا یک پروژه بیندیشند، می‌توانند راه‌حل‌ها را زودتر بیابند و پژوهش خود را شتاب دهند. بسیاری از شرکت‌های پیشرفته فن‌آورانه این روش را به کار بسته‌اند.

روز، اندیشه و کنش هم‌سو پدید آید. زرتشتیان مزدآیینی از این کاستی ذهنی آگاه بودند و برای آن راه‌کاری اندیشیده بودند. آنان روزها را نام‌گذاری کردند تا در هر برای نمونه، در روزهایی که به نام‌های بهمن، ماه، گوش، و رام نامیده شده‌اند، «زندگی» گرمی داشته می‌شود؛ بدین گونه که جانوران کشته نمی‌شوند و گوشت خورده نمی‌شود. این کنش همگانی — نکشتن و گوشت‌نخوردن در چهار روز معین — دو پیامد داشت. نخست، به تندرستی همگانی یاری می‌رساند؛ و دوم، به نگه‌داری گونه‌های جانوری کمک می‌کرد.

نام‌گذاری روزهایی چون آب، باد، آتش، داد، پیروزی و مهر نه برای درخواستِ پاداش یا بخشش از آن‌ها، بلکه برای پاسداری و گسترش آن‌ها بوده است؛ درست همان گونه که امروز روزهایی چون روز زمین، روز مادر، روز پدر، روز آزادی، روز کارگر و روز سربازان داریم.

بی‌گمان، این نام‌ها به‌گونه‌ای پراکنده و بی‌سامان برگزیده نشده‌اند. الگویی روشن دیده می‌شود

بخش نخست به آمشاسپندان می‌پردازد؛

بخش دوم به زندگی و همهٔ پُن‌مایه‌های پشتیبانِ آن؛

بخش سوم به احساس‌ها از جمله باد که حس می‌شود اما دیده نمی‌شود؛

و بخش پایانی به آگاهی و خودآگاهی وابسته است.

و کسانی که درستکار هستند را می‌شناسی

برای کارهای نیک و روشن بینی

و اندیشه هماهنگ با خرد در هستی

آنها هدفشان برآورده

خواسته شان بیگمان خشنودی

و پاداش شان دانش،

نیک نامی، وفادار و قابل ستایش است

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۲۸ بند ۱۰ (ف ر)

امرداد

۳۷۶۴

July-August 2026

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
			۱ اورمزد 23	۲ بهمن 24	۳ اردیبهشت 25	۴ شهریور 26
۵ اسفند 27	۶ خرداد 28	۷ امرداد 29	۸ دی باذر 30	۹ اذر 31	۱۰ آبان AUGUST	۱۱ خور 2
۱۲ ماه 3	۱۳ تیر 4	۱۴ گوش 5	۱۵ دی بمهر 6	۱۶ مهر 7	۱۷ سروش 8	۱۸ رشن 9
۱۹ فروردین 10	۲۰ ورهرام 11	۲۱ رام 12	۲۲ باد 13	۲۳ دی بدین 14	۲۴ دین 15	۲۵ ارد 16
۲۶ اشتاد 17	۲۷ اسمان 18	۲۸ زامیاد 19	۲۹ مانترهسپند 20	۳۰ انارام 21	۳۱ اورداد 22	

۷ امرداد

امردادگام

۲۴ امرداد

سال نو شاهنشای

شهریورگان

اشا را هنگامی که بدست می آوری
با بهره گیری از منش نیک
زمانی که خرد را دریافتی
راهی بسوی آفرینش
والا ترین پیام خرد
بوسیله واژه های برتر
بازگردانید
گمراهان را
با گفتار

زرتشت - گات ها - یسنا - هات ۲۸ بند ۵ (ف ر)

با خرد در آغاز
جوامع قوانینی را ایجاد کردند
با اندیشه و بینش
سپس به آن چارچوب، جان دادند
از طریق کردار (آداب و رسوم) و راهنمایی
بنابراین آنها دین را به انتخاب خود به دست آوردند

زرتشت - گات ها - یسنا - هات ۳۱ بند ۱۱ (ف ر)

Tomb of Cyrus
Pasargadae, Iran

Tomb of Ferdowsi
Mashhad, Iran

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
۳۰ انارام 21	۳۱ اورداد 22					۱ اورمزد 23
۲ بهمن 24	۳ اردیبهشت 25	۴ شهریور 26	۵ اسفند 27	۶ خرداد 28	۷ امرداد 29	۸ دی باذر 30
۹ اذر 31	۱۰ ابان SEPTEMBER	۱۱ خور 2	۱۲ ماه 3	۱۳ تیر 4	۱۴ گوش 5	۱۵ دی بمهر 6
۱۶ مهر 7	۱۷ سروش 8	۱۸ رشن 9	۱۹ فروردین 10	۲۰ ورهرام 11	۲۱ رام 12	۲۲ باد 13
۲۳ دی بدین 14	۲۴ دین 15	۲۵ ارد 16	۲۶ اشتاد 17	۲۷ اسمان 18	۲۸ زامیاد 19	۲۹ مانترهسپند 20

۴ شهریور

شهریورگان

۳۱ شهریور

پیتی شهیم گاهان بار

مهرگان

اول مهر (۲۳/۲۲ سپتامبر)

مهرگان جشنِ اعتدالِ پاییزی است. همان گونه که در نوروز، در مهرگان نیز روز و شب برابر می‌شوند

زمین در گردشِ خود به گردِ خورشید، از دو اعتدال می‌گذرد؛ لحظه‌هایی که خورشید از خط استوا می‌گذرد یکی در پیرامون ۲۰ مارس، نخستین فروردین (نوروز) و دیگری در پیرامون ۲۲ سپتامبر، نخستین مهر (مهرگان). ایرانیان باستان هر دو رویداد را با شکوهی فراوان جشن می‌گرفتند. شناختِ چنین لحظه‌های بس دقیق در گردشِ زمین به گردِ خورشید و پاسداشتِ آن‌ها، دانایی ژرفِ ایرانیان باستان را نشان می‌دهد؛ آن هم در سنجش با باورِ دیگر مردمانِ جهان که در سال ۱۶۳۳ میلادی، گالیه را تنها به سببِ گفتنِ این حقیقت که زمین به گردِ خورشید می‌گردد، کیفر دادند.

آنگاه که برای روان از کسی یاری می‌جویم،
آنچه مردمانِ ما می‌دانند—آنان که پشتیبان‌شان نیستم
چیزی غیر از راستی در خِردِ هستی
راستی فرا می‌خواند همچنین **برترین** اندیشه‌ها

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۵۰ بند ۱ (ف ر)

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
		۱ اورمزد 23	۲ بهمن 24	۳ اردیبهشت 25	۴ شهریور 26	۵ اسفند 27
۶ خرداد 28	۷ امرداد 29	۸ دی باذر 30	۹ اذر OCTOBER	۱۰ آبان 2	۱۱ خور 3	۱۲ ماه 4
۱۳ تیر 5	۱۴ گوش 6	۱۵ دی بمهر 7	۱۶ مهر 8	۱۷ سروش 9	۱۸ رشن 10	۱۹ فروردین 11
۲۰ ورهرام 12	۲۱ رام 13	۲۲ باد 14	۲۳ دی بدین 15	۲۴ دین 16	۲۵ ارد 17	۲۶ اشتاد 18
۲۷ اسمان 19	۲۸ زامیاد 20	۲۹ مانتره‌سپند 21	۳۰ انارام 22			

مهر ۱

مهرگان

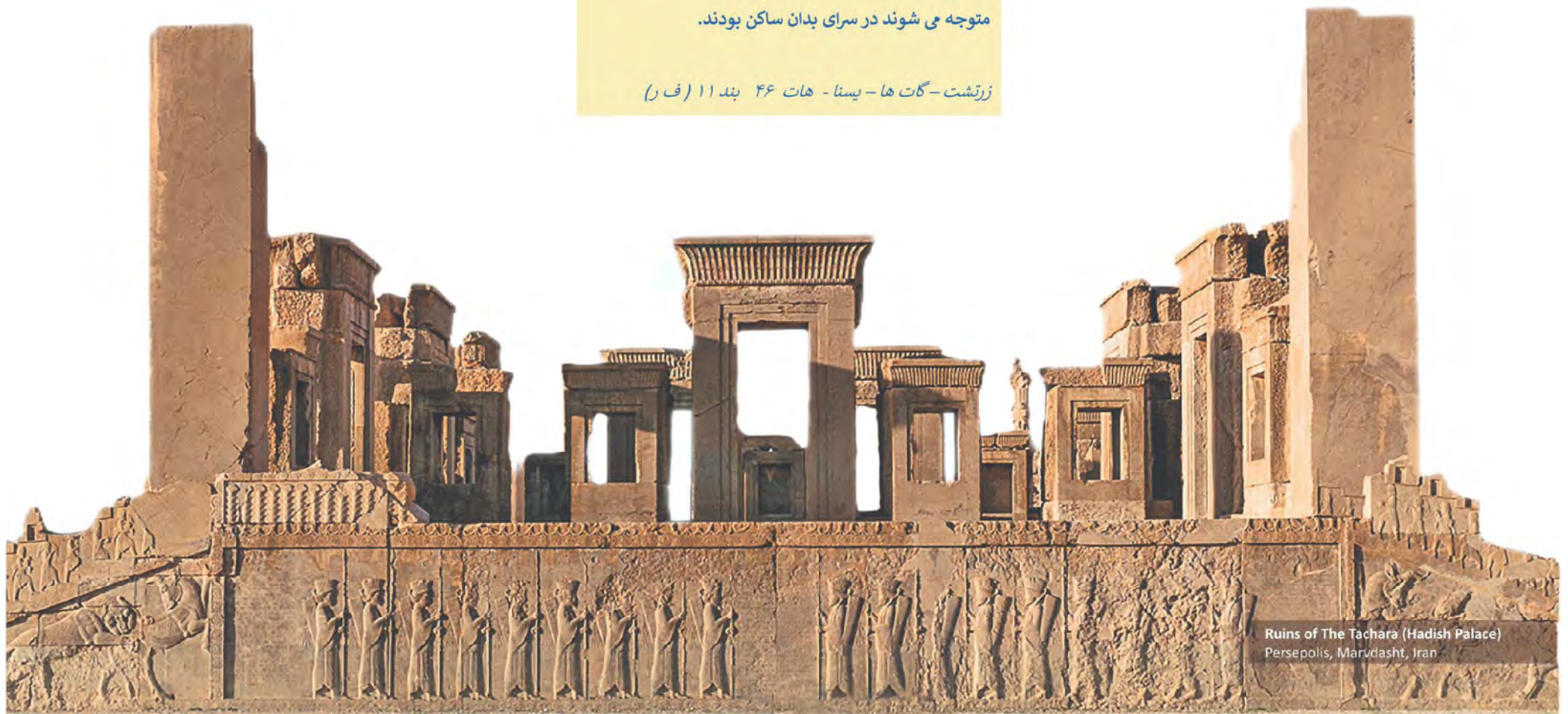
مهر ۳۰

ایاسرم گاهان بار

آبان گان

ترکیب قدرت دین و حکومت
با کردار بد زندگی مردم را نابود می کند
آنها با درون خود و خودآگاهی آشفته
هنگامی که به پایان سفر (زندگی) نزدیک می شوند
با خود یابی قبل از مرگ
متوجه می شوند در سرای بدان ساکن بودند.

زرتشت - گات ها - یسنا - هات ۴۶ بند ۱۱ (ف ر)

Ruins of The Tachara (Hadish Palace)
Persepolis, Marvdasht, Iran

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
				۱ اورمزد 23	۲ بهمن 24	۳ اردیبهشت 25
۴ شهریور 26	۵ اسفند 27	۶ خرداد 28	۷ امرداد 29	۸ دی باذر 30	۹ اذر 31	۱۰ آبان NOVEMBER
۱۱ خور 2	۱۲ ماه 3	۱۳ تیر 4	۱۴ گوش 5	۱۵ دی بمهر 6	۱۶ مهر 7	۱۷ سروش 8
۱۸ رشن 9	۱۹ فروردین 10	۲۰ ورهرام 11	۲۱ رام 12	۲۲ باد 13	۲۳ دی بدین 14	۲۴ دین 15
۲۵ ارد 16	۲۶ اشتاد 17	۲۷ اسمان 18	۲۸ زامیاد 19	۲۹ مانتره‌سپند 20	۳۰ انارام 21	

۱۰ آبان
آبانگان

آذرگان

گاهان و کاربرد نمادین آتش

در گاهان، آتش نماد شوق درونی، کوشش پی گیر، و انگیزشی است که در راه پیشرفت و بهسازی جهان بایسته است. واژگانی چون «روشنایی»، «افروختگی اندیشه»، «فروغ خِزْد»، «آتش آفرینش» و «آتش اندیشه» همگی بر نیروی درون، خردورزی، و ستیز پی گیر برای رسیدن به کمال دلالت دارند. این واژگان هیچ پیوندی با آتش مادی ندارند، بلکه روشنی روان، فروغ اندیشه، و بیداری در چارچوب قانون‌های هستی را نشان می‌دهند؛ فرایندی سودمند برای همه انسان‌ها.

آتش اثری رازآمیز و روان‌نواز دارد که خویشتن‌بینی را برمی‌انگیزد. جنبش شعله‌هایش منش را آرام می‌سازد و آدمی را به حالتی رساند که امروز از آن با نام «وضعیت آلفا» یاد می‌شود؛ حالتی که ذهن در آن شفاف‌تر و خودشناسی ژرف‌تر می‌شود. به تدریج، آتش در آیین زرتشتی به میانجی رازآلودی برای پیوند با فروغ هستی و رسیدن به خویشتن برتر بدل شد. گاهان و کاربرد نمادین آتش

در گاهان، آتش نماد شوق درونی، کوشش پی گیر، و انگیزشی است که در راه پیشرفت و بهسازی جهان بایسته است. واژگانی چون «روشنایی»، «افروختگی اندیشه»، «فروغ خِزْد»، «آتش آفرینش» و «آتش اندیشه» همگی بر نیروی درون، خردورزی، و ستیز پی گیر برای رسیدن به کمال دلالت دارند. این واژگان هیچ پیوندی با آتش مادی ندارند، بلکه روشنی روان، فروغ اندیشه، و بیداری در چارچوب قانون‌های هستی را نشان می‌دهند؛ فرایندی سودمند برای همه انسان‌ها.

آتش اثری رازآمیز و روان‌نواز دارد که خویشتن‌بینی را برمی‌انگیزد. جنبش شعله‌هایش منش را آرام می‌سازد و آدمی را به حالتی رساند که امروز از آن با نام «وضعیت آلفا» یاد می‌شود؛ حالتی که ذهن در آن شفاف‌تر و خودشناسی ژرف‌تر می‌شود. به تدریج، آتش در آیین زرتشتی به میانجی رازآلودی برای پیوند با فروغ هستی و رسیدن به خویشتن برتر بدل شد.

آموزه بنیادین زرتشت، پیشرفت به سوی کمال است. گاهان راه رسیدن از آرمان به واقعیت را با خِزْد، کوشش، و هماهنگی با قانون‌های هستی می‌نمایاند. در این نگرش، آتش نماد روشنایی درون و شناخت راستین خویشتن است، نه مایه پرستش.

در گاهان، واژه «آتش» پیوسته به گونه‌ای نمادین به کار رفته است، نه به معنای آتش فروزان یا مادی:

یسنه ۲۸۰۲: خو آتره – آتش درون (روشنایی باطنی)

یسنه ۳۱۰۳: مئو آتره – افروختگی اندیشه

یسنه ۳۱۰۷: خو آتره – آتش درون (فز و شکوه)

یسنه ۳۱۰۹: آتره سُخرا مزدا – فروغ آتش خِزْد

یسنه ۳۴۰۴: آترم آهورا – آتش آفرینش

یسنه ۴۳۰۴: گرم آترو آشا – گرمای آتش آشا

یسنه ۴۳۰۹: توا مئ آتره – فروغ درونی تو

یسنه ۴۶۰۷: توامت آتراس چه مَنَغَه – آتش اندیشه‌های تو

یسنه ۴۷۰۶: آتره وَنگه رُئیبیه – آتشی که سود همگان است

یسنه ۵۱۰۹: آتره سُخرا مزدا – فروغ آتش خِزْد

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
۳۰ انارام 21						۱ اورمزد 22
۲ بهمن 23	۳ اردیبهشت 24	۴ شهریور 25	۵ اسفند 26	۶ خرداد 27	۷ امرداد 28	۸ دی باذر 29
۹ اذر 30	۱۰ ابان DECEMBER	۱۱ خور 2	۱۲ ماه 3	۱۳ تیر 4	۱۴ گوش 5	۱۵ دی بمهر 6
۱۶ مهر 7	۱۷ سروش 8	۱۸ رشن 9	۱۹ فروردین 10	۲۰ ورهرام 11	۲۱ رام 12	۲۲ باد 13
۲۳ دی بدین 14	۲۴ دین 15	۲۵ ارد 16	۲۶ اشتاد 17	۲۷ اسمان 18	۲۸ زامیاد 19	۲۹ مانتره‌سپند 20

۹ آذر

آذرگان

چله / یلدا / زایش مهر

اول دی - ۲۲/۲۱ دسامبر

یلدا یا چله جشن انقلاب زمستانی است و برجسته‌ترین ویژگی آن درازترین شب سال است. این روز، آغاز فصل زمستان است؛ فصلی که ۸۸.۹ روز به درازا می‌کشد و کوتاه‌ترین فصل سال است. در مهرپرستی، این روز به‌عنوان زادروز خورشید جشن گرفته می‌شد؛ زیرا از فردای آن، روزها بلندتر می‌شوند و به باور آنان، خورشید رو به بالندگی می‌رود. ازاین‌رو، این روز را زایش مهر زادروز مهر/خورشید — می‌نامیدند. نام یلدا برابر سریانی همین مفهوم است که مسیحیان آشوری آن را به کار بردند و به‌جای خدای خورشید، پسر خدا را نشانند. جشن شب دراز زمستانی دیگان در گذشته با خواندن و گفت‌وگو پیرامون گاتها همراه بود؛ اما با بازنده‌سازی این جشن به‌دست ایرانیان، این رسم جای خود را به خواندن سروده‌های هفت‌صد ساله حافظ داد؛ و امروز نیز بسیاری از زرتشتیان — بی‌آن‌که از گذشته خویش آگاه باشند — همین کار را می‌کنند.

و پاداش شما برای ستایش هستی و درستکاری،
به جامعه اشتیاق خوبی می‌دهد،
وقتی خوبی بر ذهن تأثیر می‌گذارد
غیب‌گو را می‌راند
پس از آن، خرد به خوشحالی پیشرفت می‌کند.
زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۳۴ بند ۳ (ف ر)

جشن بزرگداشت زرتشت

۵ دی / ۲۵ دسامبر

زرتشت، فرزانه ایران باستان، در ششمین روز پس از اعتدال بهاری، در سال ۱۷۶۸ پیش از میلاد زاده شد. او از جوانی در جست‌وجوی دانش بود و می‌خواست هدف زندگی بر زمین را دریابد. پاسخ خود را در طبیعت یافت؛ اما هنگامی که آن را آشکارا بازگفت، در زادگاهش با ناسازگاری روبه‌رو شد. ازاین‌رو، آن سرزمین را ترک گفت و در پی کسی رفت که سخنش را دریابد. او این پشتیبان را در شاه ویشتاسپ بلخ و دو وزیر فرزانه او، جاماسپ و فرشوشتره، یافت. گفته می‌شود که زرتشت در سی‌سالگی پذیرفته شد و آموزش‌هایش جای گرفت.

بدین‌سان، سال ۱۷۳۸ پیش از میلاد نخستین سال بنیان‌گذاری مکتب اندیشه او به‌شمار می‌آید؛ مکتبی که مزدایسنی نام گرفت — یعنی ارج‌گذاری به خرد و راه‌پویانی که خرد را می‌جویند و می‌پرورند. در اوستا بارها آمده است. «مزدایسنو آهمی، مزدایسنو زرتشتیش» (من مزدایسنی‌ام، مزدایسنی زرتشتی‌ام) و در همان نخستین سرود گاتها، زرتشت خرد را می‌جوید و از همگان نیز می‌خواهد که در پی خرد باشند.

دی ۳۷۶۴

December 2026-January 2027

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
	۱ اورمزد 22	۲ بهمن 23	۳ اردیبهشت 24	۴ شهریور 25	۵ اسفند 26	۶ خرداد 27
۷ امرداد 28	۸ دی باذر 29	۹ اذر 30	۱۰ ابان 31	۱۱ خور 1	۱۲ ماه 2	۱۳ تیر 3
۱۴ گوش 4	۱۵ دی بمهر 5	۱۶ مهر 6	۱۷ سروش 7	۱۸ رشن 8	۱۹ فروردین 9	۲۰ ورهرام 10
۲۱ رام 11	۲۲ باد 12	۲۳ دی بدین 13	۲۴ دین 14	۲۵ ارد 15	۲۶ اشتاد 16	۲۷ اسمان 17
۲۸ زامیاد 18	۲۹ مانترهسپند 19	۳۰ انارام 20				

1 Dey

یلدا

5 Dey

درگذشت - یادبود اشو زرتشت

سده

از این رو، آنان براستی نابود خواهد کرد
این روحانیون و دولتمردان
از طریق کسانی که فرمان می‌رانند
نمی‌گذارند زندگی آزادانه پیش برود
آنان زندگی خوب را می‌برند
راستی به قلمرو رویاها

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۳۲ - بند ۱۵ (ف ر)

برگرفته از مزدیسنی گاتها

<https://www.amazon.com/dp/1069585904>

از شما ، نه اهورا مزدا
اشم نیز میتواند زیان آور باشد
منش بهترین است
زمانی که تلاش میکند بیافریند راهنمایی خوب را
تا شما شایسته ، توانا ، رازی و نیز
شایسته ستایش باشی
زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۲۸ - بند ۹ (ف ر)

اشم وهو
اشم نیک
اوشتا اسنی
اوشتا اهمائی
خوشبختی است خوشبختی برای همه کسانی که
هیت اشائی
وهیشتائی اشم
هستند اشائی
برای برتری اشم

و این که شما می‌پرسی
براستی من میگویم
در هستی کس نه نگهدارنده
زمین پائین و آسمان از افتادن
کی آب و گیاه
کی باد و ابر تیره را بخشیده تندی
کس نه
آفرینش نیک را خرد از طریق اندیشه پدید می‌آورد

زرتشت - گات‌ها - یسنا - هات ۴۴ - بند ۴ (ف ر)

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
			۱ اورمزد 21	۲ بهمن 22	۳ اردیبهشت 23	۴ شهریور 24
۵ اسفند 25	۶ خرداد 26	۷ امرداد 27	۸ دی باذر 28	۹ اذر 29	۱۰ ابان 30	۱۱ خور 31
۱۲ ماه FEBRUARY	۱۳ تیر 2	۱۴ گوش 3	۱۵ دی بمهر 4	۱۶ مهر 5	۱۷ سروش 6	۱۸ رشن 7
۱۹ فروردین 8	۲۰ ورهرام 9	۲۱ رام 10	۲۲ باد 11	۲۳ دی بدی 12	۲۴ دین 13	۲۵ ارد 14
۲۶ اشتاد 15	۲۷ آسمان 16	۲۸ زامیاد 17	۲۹ منترهسپند 18	۳۰ آنارام 19		

۲ بهمن

بهمن گان

۱۰ بهمن

چشن سده

۱۴ بهمن

میدیاریم گاهان بار
میان زمستان

اسپندگان

در جستجوی خدا

او که اش را به دُرستی می کاود
با اندیشه اش، از راه برترین نگاهداشت
از او اندیشه ها فرومی ریزد
که چالشی خردمندانه در بر دارد
پس، او خواهانِ بینشِ اهورا مزدا می شود
و نیز ارج می نهد

زرتشت - گات ها - یسنا - هات ۳۳ بند ۶ (ف ر)

برگرفته از مزدیسنی گاتها

<https://www.amazon.com/dp/1069585904>

این واقعاً پناهگاه امن ماست، برای پیشرفت ماست
نیرو می دهد به آفرینش خوب ذهن، به عنوان یک
هدیه
و از طریق خرد اشا گیاهان رشد می کنند
در هستی زندگی بدین ترتیب در اصل، زاده شد
زرتشت - گات ها - یسنا - هات ۴۱ بند ۶ (ف ر)

Detail of a Relief of The eastern Stairs
of The Apadana, Persepolis, Iran

Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday
بهمن	اردیبهشت	شهریور	اسفند	خرداد	امرداد	اورمزد
					۱ اورمزد 20	۲ بهمن 21
۳ اردیبهشت 22	۴ شهریور 23	۵ اسفند 24	۶ خرداد 25	۷ امرداد 26	۸ دی باذر 27	۹ اذر 28
۱۰ آبان MARCH	۱۱ خور 2	۱۲ ماه 3	۱۳ تیر 4	۱۴ گوش 5	۱۵ دی بمهر 6	۱۶ مهر 7
۱۷ سروش 8	۱۸ رشن 9	۱۹ فروردین 10	۲۰ ورهرام 11	۲۱ رام 12	۲۲ باد 13	۲۳ دی بدی 14
۲۴ دین 15	۲۵ ارد 16 اهونورد	۲۶ اشتاد 17 اشتورد	۲۷ آسمان 18 سپنتا مینیو	۲۸ زامیاد 19 وهوخشر	۲۹ منترهسپند 20 وهیستا یس تییس	

۵ اسفند

جشن اسپندگان

۲۹ اسفند

همس پت میدیم گاهان بار

گاه‌شمار مَزدایَسَنی
۳۷۶۴ز

NATURE'S CALENDAR 2026-2027
www.zarathushticalendar.com

گردآوری و تنظیم:
فریبرز رهنمون

اجرا:
www.idesignapparel.ca